

Teď se Harry toulá někde po kraji,
čundráci si vo něm písňě zpívají,
děti ho znaj jenom z fotek zažloutlejších,
z doby, než se na tu štreku zdejších.

R: A on furt zpívá, a zdi na hradu vzdáleným už praskají,
a furt zpívá, my potichu se začínáme bát,
pořád zpívá, i hejkalovi zuby strachy cvakají,
zpívá, jediná naděje je, že dostane hlad.

Pak náhle zmizel, zem se po něm slehnula,
že by smůla ten náš kraj vopustila,
jak dopadlo to, každej asi tuší,
ve Višňový jsou teď všichni hluší.

Začaly ho zlobit játra, ledviny,
Harry je zas vzornej táta rodiny,
už nepřičichne k vínu, ani kořalce,
jen jedna zůstala mu vada na kráse.

R: Že furt zpívá, a zdi na hradu vzdáleným už praskají,
a furt zpívá, my potichu se začínáme bát,
pořád zpívá, i hejkalovi zuby strachy cvakají,
zpívá, jediná naděje je, že dostane hlad.